

JOYCE MILES, THE HOUSE NAMES BOOK. London, 1982. 123 p.

Szerte a világon nagy népszerűsége van az épületek, lakóházak elnevezésének. Különösen gyakori ez tanyás településeken, ahol nem sorban állnak egymás mellett a házak, de városokban is találkozunk ilyen jelenségekkel a világ minden táján. A szerző szerint ez otthonosabb, bensőségebb, s nem utolsó sorban a számoktól való idegenkedésnek a következménye. Túl sok számot kell megjegyeznie már az embereknek, ezért szívesebben veszik a házneveket: jobban megjegyzik, kevésbé felejtik stb.

A házneveknek az lenne a főadatuk, hogy a tulajdonosuk egyéniségével kapcsolatban legyenek, vagy valamilyen történetre alapuljanak. Ilyen név azonban egyelőre kevés található még. Vannak azonban olyanok, amelyek a ház formájával, elhelyezkedésével kapcsolatosak. Mások vendégszeretetről tanúskodnak: idegen nyelvű vagy óangol köszönési, üdvözlési formák, hívó, kínáló szavak. Sok név utal a ház tulajdonosának büszkeségére, a birtoklás örömére, s innen már csak egy lépés, hogy a tulajdonosnak vagy valamelyik családtagjának nevét viselje az épület. Gyakori a nevek kombinációja, szótagjaik egymás mellé vagy éppen összeírása /Ellen + Paddy = Ellpad; Dorothy's + Owen's = Dor's and O's = egy kis ejtési könnyítéssel: Dorsanos; Végül több családtag nevéből: Sharon + Pat + Paul + Sandra = Shapaudra/.

Ezekon kívül lehetnek még kölcsönzött nevek más épületekről, helyi hagyományokra utalók, szójátékok, örömré, vidámságra, utalók, népknevek, foglalkozásnevek, nyugalomra, háborúra, irodalomra, színházra, zenére, sportra, más tevékenységre, népszerűsége, pénzre stb. vonatkozó. Közel negyven típusba sorolja a szerző a maga gyűjtötte neveket. Megpróbál sajátosságokat keresni a különböző népek /francia, spanyol, portugál stb./ háznevadásában. Külön foglalkozik a szentek neveivel, mitológiai nevekkel, régi hangulatot keltő nevekkel stb. Végül jó tanácsokat ad a névválasztásra, s az előforduló nevek indexével zárja a könyvet.

HAJDÚ MIHÁLY